

ugunstigere Forhold end de Andre. Det er nok Ankens Betydning, det er nok det, der ligger i den, men jeg kan dog ikke forstaae, hvorledes man heri kan søge en Indvending mod Grundloven; for det Første maatte man da komme til det underlige Resultat, at der ikke nu for Tiden var et eneste Menneske i Danmark, der var i fuld Nydelse af borgerlige og politiske Rettigheder; man maatte da have gjort denne store Opdagelse, og dernæst, at det egentlig først var, naar denne Lov udkom, at der blev skabt Mennesker her i Landet, som havde fuld Nydelse af borgerlige og politiske Rettigheder. Men jeg troer, at jo nærmere man betragter Sagen, des mindre Grund vil man finde til at troe, at Grundloven er krænk-
 et; for begge Parter, baade for Folketirken og de anerkjendte Troesksamfund, der have Præster, som ere berettigede til at foretage Vielse, og for de Andre enten er eller bliver Forholdet ordnet saaledes, at de faae Adgang til at indgaae Ægteskab; det er kun en forffjellig Maade, hvorpaa dette skal kunne stiftes, og denne forffjellige Maade er afhængig af de Forhold, hvorpaa de forffjellige Samsfund have stillet sig. For dem, der høre til Folketirken eller til Troesksamfund, der have til at forrette Vielse berettigede Præster, stiftes det borgerlige Ægteskab i det Samme, den kirselige Vielse foregaaer; for dem, der høre til Troesksamfund, der ikke have Præster, der ere berettigede til at foretage Vielse, der falder Ægteskabet fra hinanden i to forffjellige Handlinger; der falder det, som hos de Andre er sammensattet i Et, fra hinanden i To, nemlig den ene, den borgerlige Handling og den Anden, Vielsen, som de, naar de ønske det, kunne foretage i deres Samsfund — det er en forffjellig Ordning af Indstiftelsesmaaden, som er en nødvendig og en naturlig Følge af de forffjellige Samsfunds Stilling til Staten og til Fædrelandet. Hvorfor er det, at dette Lovforslag er kommet frem her? Hvorfor er det, at det har fundet vor Understøttelse? Det er, fordi vi netop ved dette Lovforslag ville søge at opfylde Grundlovens § 84. Nu kan der vel være Mænd og Qvinder her i Landet, der paa Grund af deres Troesbekjendelse ikke kunne komme til at indgaae et Ægteskab, hvis

Lovlighed er anerkjendt af Staten, og dette Forhold strider mod Grundloven; ved at gaae ind paa det, som er foreslaaet af Majoriteten, sjerne de denne store og væsentlige Ulempe, thi saa vil Veien være banet for Enhver, hvilken Troesbekjendelse han endog har, til at kunne stifte Familie, saa vil Nydelsen af denne store og vigtige Borgerret ikke være ham berøvet. Lader os dog ikke, i Uenigheden om, hvorvidt man ogsaa i Folketirken og i de andre anerkjendte Troesksamfund skal have det borgerlige Ægteskab eller ikke, i Stridens Hede gaae hen og berøve de Andre den Ret, som vi her ville give dem, lader os dog ikke i Striden om Theorier see bort fra det virkelige Liv og det virkelige Livs Lary. Er det ikke nok, at der er fremkommet eet Exempel paa, at der er Trang til noget Saadant? og der er fremkommet flere end eet. Vil man da see bort fra den virkelige Trang, der er til et saadant borgerligt Ægteskab og stemme imod det Hele, fordi man ikke kan faae sin Villie sat igjennem i dens hele Omfang? Der er talt Meget her om den offentlige Menings Stemme — jeg har ikke forsøgt at fremkalde nogetsomhelst Andragende til dette Thing; jeg troer, at en Distring af den ærede Forslagsstiller kunde forstaaes, som om det var Tilfældet, men jeg er imidlertid overbevist om, at han ikke selv har meent det saaledes. Man lægge nu hvilken Vægt, man vil, paa den offentlige Stemme, saa kunne vi dog Alle være enige om, at Lovforslaget i hele dets Omfang strider mod Folkets Stemning, at Folkets hele Udvikling ikke er for det. De kunne jo troe, at Folket, naar det bliver bedre oplyst, snarere vil tage imod et saadant Forslag; vore Meninger derom ere forffjellige, vi troe det ikke. Men ville De nu, medens Folket er slet oplyst, medens det er misledt, medens Sagen hverken igjennem Pressen eller igjennem Folkemøder er omhyggeligt drøftet, kaste en saadan Lov ud iblandt det, eller bør De ikke hellere sætte deres Haab til Fremtiden? Jeg maa tilstaae, at vi ikke have det samme Haab som De med Hensyn til Fremtiden, men derom, synes jeg dog, at vi, som sagt, Alle maae være enige, at i Nutiden, saaledes som Folkets Ansættelser nu ere, saaledes som det nu er — vi sige maaskee ledt,